

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte –Elena Covalenco

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc

Cu participarea:

Interpretului - Adriana Condrațcaia

a judecat în ședință publică recursul declarat împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2012 de către condamnatul:

Marinov Semion Afanasie, născut la 02 februarie 1977, originar din or. Comrat, Republica Moldova, găgăuz, cetățean al R. Moldova, celibatar, studii medii incomplete, la momentul condamnării locuitor al or. Caluga, F. Rusă.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 16 decembrie 2011- 30 ianuarie 2012;
- instanța de recurs: 23 ianuarie 2014- 12 martie 2014.

Procedura de citare a fost executată.

S-au prezentat:

Condamnatul Semion Marinov și avocatul Tamara Rotaru, care au pledat pentru admiterea recursului în sensul declarat.

Procurorul Nicolae Suvac și reprezentantului Ministerului Justiției Liliana Pîrlog, care au solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție ,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Colegiului penal al Judecătoriei regionale Caluga, Federația Rusă, din 03 decembrie 1998, modificată prin decizia Judecătoriei Supreme a

Federației Ruse din 13 aprilie 1999, Marinov Semion a fost condamnat în baza art. art. 105 alin. (2) pct. „а, в, д, к”, 165 alin. (3) pct. ”б, в” și art. 222 alin. (4) Cod penal F. Rusă la detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în colonii de corectare prin muncă cu regim special.

2. Ministrul Justiției al Republicii Moldova, Oleg Efrim, a înaintat un demers către Curtea de Apel Chișinău, conform prevederilor art. 556 Cod de procedură penală, prin care a solicitat transferul ultimului pentru continuarea executării pedepsei în instituțiile penitenciare din Republica Moldova.

3. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2012, a fost admis demersul Ministrului Justiției al Republicii Moldova și dispus transferul inculpatului Marinov Semion din Federația Rusă în Republica Moldova pentru continuarea executării pedepsei sub formă de detențiune pe viață în penitenciar de tip închis.

3.1. În motivarea soluției sale, Colegiul penal a reiterat:

- Pedeapsa stabilită inculpatului pe art. 105 alin. (2) pct. „а, в, д, к” Cod penal al Federației Rusă cu detențiune pe viață corespunde sancțiunii art. 145 al.2 lit. „e,g,j,k” Cod Penal Republica Moldova și prevede de la 12 la 20 ani închisoare sau detențiune pe viață;

- Pedeapsa stabilită inculpatului pe art. 165 alin. (3) pct. ”б, в,” Cod penal al Federației Rusă de 15 ani privațiune de libertate depășește limita maximă prevăzută de legea națională și anume la art. 188 alin. (4) Cod penal al RM, deaceia în conformitate cu art. 557 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal a adaptat această pedeapsă la pedeapsa națională și a micșorat-o la 14 ani închisoare;

- Conform art. 84 alin. (5) Cod penal al RM, coraportat la art. 69 Cod penal al Federației Ruse pentru concurs de infracțiuni, s-a stabilit condamnatului pedeapsă definitivă detențiune pe viață. În penitenciar de tip închis.

- Legislația penală a RM nu prevede ca pedeapsă principală sau complementară pentru aceste categorii de infracțiuni confiscarea averii, deaceia ea nici nu este preluată spre executare.

- Cît ține de art. 222 al.4 Cod penal al Federației Ruse Colegiul a menționat, că legislația penală a Republicii Moldova nu prevede răspundere penală pentru faptele indicate, deaceia în acest sens pedeapsa nu se stabilește.

4. Împotriva încheierii sus-menționate a declarat recurs condamnatul Marinov Semion, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie respins demersul Ministrului Justiției al RM.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, conform art. 145 Cod penal al RM, pedeapsa este mai aspră, ceea ce contravine prevederilor art. 557 alin. (2) Cod de procedură penală;

Totodată, recurentul a reiterat că, conform prevederilor art. 91 alin. (5) Cod penal al RM, persoana care execută pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen dacă instanța de judecată va considera că

nu mai există necesitatea executării de mai departe a pedepsei și dacă această persoană a executat efectiv cel puțin 30 de ani de închisoare, pe când conform legislației din Federația Rusă, cel puțin 25 de ani de închisoare;

Un alt motiv invocat de recurent este faptul că nu a primit copia încheierii recurate și nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei examinate în cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău.

Un ultim motiv al recursului, este că în general i-au fost încălcate drepturile în Federația Rusă și el nu este de acord cu hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești din Rusia.

5. Verificând argumentele recursului declarat de condamnat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins ca nefundat din următoarele considerente:

5.1. Potrivit materialelor dosarului, prin sentința Colegiului penal al Judecătoriei regionale Caluga, Federația Rusă, din 03 decembrie 1998, modificată prin decizia Judecătoriei Supreme a Federației Ruse din 13 aprilie 1999, Marinov Semion a fost condamnat în baza art. art. 105 alin. (2) pct. „a, в, д, к”, 165 alin. (3) pct. ”б, в” și art. 222 alin. (4) Cod penal Federația Rusă la detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în colonii de corectare prin muncă cu regim special.

Potrivit art. 556 alin. (3) Cod de procedură penală, *în cadrul soluționării demersului de transferare, instanța verifică dacă sunt respectate condițiile pentru transfer stipulate în art. 551-557 Cod de procedură penală și prevăzute de tratatul internațional în temeiul căruia se solicită transferul sau de acordul de reciprocitate.*

Totodată, art. 552, 555 Cod de procedură penală prescrie că, transferul poate avea loc: dacă condamnatul este cetățean al R. Moldova, hotărârea de condamnare este definitivă, durata pedepsei privative de libertate, pe care condamnatul o mai are de executat, este de cel puțin 6 luni la data primirii cererii de transferare, transferul este consimțit de persoana condamnată, fapta pentru care a fost condamnată persoana constituie infracțiune potrivit codului penal al R. Moldova, ambele state părți au convenit asupra transferului, instanța care decide transferul este convinsă că persoana transferată nu va fi supusă unui eventual risc de tratament inuman și degradant în statul în care urmează a fi transferată.

În speță, Colegiul penal constată, că instanța de apel corect a acceptat transferul condamnatului pentru continuarea executării pedepsei sub formă de detențiune pe viață în penitenciar de tip închis și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 552 Cod de procedură penală.

Faptele pentru care a fost condamnat Marinov Semion constituie infracțiuni potrivit Codului penal al RM și se încadrează în baza art. 145 alin. (2) lit. e), g), j), k), 188 alin. (3) lit. c) și alin. (4) Cod penal, astfel pedepsele aplicate de către statul de condamnare au fost adaptate la pedeapsa națională și micșorată la 14 ani închisoare, însă conform art. 84 alin. (5) Cod penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, s-a stabilit condamnatului pedeapsă definitivă detențiune pe viață.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, reglementează una din

procedurile de transfer și anume - continuarea executării condamnării, care statul de executare trebuie să indice statului de condamnare înainte de transferarea persoanei condamnate, că o va urma. În cazul dat, statul de executare este legat de natura juridică și durata sancțiunii așa cum rezultă ele din condamnare. Totuși, dacă natura sau durata acestei sancțiuni este incompatibilă cu legislația statului de executare, acesta, reieșind din prevederile art. 10 paragraful 2 din Convenția nominalizată, poate să adopte, prin procedura schimbării condamnării, sancțiunea la pedeapsă sau măsura prevăzută de propria sa lege pentru infracțiuni de aceeași natură.

Ulterior realizării transferării persoanei condamnate din statul de condamnare în cel de executare, în conformitate cu art. 9 paragraful 3 din Convenția indicată, executarea condamnării este guvernată de legea statului de executare și acest stat este singurul competent pentru a lua toate hotărârile corespunzătoare.

În speță aceste prevederi au fost respectate cu strictețe, or potrivit cererii depuse personal de către condamnat, (f.d.25) ultimul indică expres „...pentru continuarea executării condamnării în Republica Moldova a cărui cetățean sunt”, de asemenea personal menționând, „...că cu condițiile de executare în Republica Moldova conform art. 91 Cod Penal al Republicii Moldova sunt cunoscut” (f.d.26).

5.2. Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului, precum că conform prevederilor art. 91 alin. (5) Cod penal al RM, persoana care execută pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen dacă această persoană a executat efectiv cel puțin 30 de ani de închisoare, pe când conform legislației din Federația Rusă, cel puțin 25 de ani de închisoare, deoarece, în cazul aplicării prevederilor de mai sus, condamnatul trebuie să îndeplinească mai multe obligațiuni, mai mult ca atât, liberarea condiționată înainte de termen nu este o obligație a instanței ci reprezintă o procedură distinctă de procedura transferului persoanelor condamnate, presupunând eliberarea de la executarea pedepsei penale, în principiu și în eventualitate, a persoanei care a săvârșit o infracțiune.

5.3. În aceeași ordine de idei, Instanța de recurs menționează că, motivul invocat de recurent și anume faptul că nu a primit copia încheierii recurate și nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei examinate în cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, este unul nefondat, deoarece conform materialelor cauzei, se confirmă că încheierea a fost tradusă în limba rusă și expediată participanților (f.d. 61-63), iar din conținutul recursului se vede clar că ca la depunerea acestuia condamnatul cunoștea conținutul încheierii instanței de apel și a materialelor cauzei.

5.4. Cît ține de ultimul argument referitor la dezacordul cu hotărârile judecătorești ale instanțelor din Federația Rusă, Colegiul nu se va expune, el fiind inadmisibil în cadrul procedurii respective.

Astfel, Colegiul penal conchide că recursul declarat de condamnatul Marinov Semion urmează a fi respins ca nefondat.

6. Reieșind din motivele expuse, în conformitate cu prevederile art. 448, 449 alin. (1) p.1) lit. a), 551-557 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge ca nefondat recursul declarat împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2012 de condamnatul Marinov Semion în propria cauză, cu menținerea încheierii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc